

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

8.nodaļa: Dažādi kļūdu un ļaunuma veidi

129.

Visur novērojams noziedzīguma pieaugums. Neviens nevar noliegt, ka visi izsmalcinātākie noziegumi valdzina vājos cilvēku prātus. Parastie pret darbības līdzekļi nelīdz. Tāpēc paliek cerība, ka veselīgās kooperācijas pamatprincipi varēs ievadīt cilvēci viņas cienīga darba robežās, bet aicināsim palīgā arī Brālības sākotni.

130.

Garīgajai attīstībai neizbēgami jāpiespiež cilvēku saskatīt briesmīgos maldus, kādi gulst ļaunuma saknē. Nav pieļaujamas spriedelēšanas par stiprāko vai vājāko sākotni, jo tādas spriedelēšanas noved pie nesamērības. Kosmiskais līdzsvars nebalstās uz stiprākas un vājākas sākotnes. Patiešām, šāds cilvēku iedalījums ir novedis kosmiskos svarus pašreizējā stāvoklī. Un tikai cilvēces pārkāptā likuma izpirkšana izraisīs jaunu celtniecību; jo cilvēce dalāma tikai pēc ielikta potenciāla. Cilvēks bieži neizprot, kā nodibinājusies uz Zemes nelīdzsvarotība. Kosmiskie likumi jāieskata kā pravietiskas Pavēles. Tāpēc cilvēcei jāiemācās pielāgotniecīgo dižēnajam. Pasaules pārkārtošanā galvenās rūpes būs jāpieliek kosmisko likumu līdzsvarošanai; proti, nevis pēc zemes, bet gan pēc Kosmiskās Pavēles.

131.

Kura stunda gan iemācīs cilvēkus atšķirt dižo no niecīgā? Apmierinātības stunda pārgroza un sakropļo īstenību. Dusmu stunda saliec dzīves asmeni. Bēdu stunda pazemo. Ikdienas darba stunda aizmiglo. Grūti neatbrīvotai apziņai atšķirt lietas tumsā. Kā sagaidīt, kad cilvēki sapratīs psihiskās enerģijas vareno spēku? Kā bezprātīgi tie rotaļājas uz eksplozijas robežas un maldā uzskata planētu par viscietāko ķermeni.

Jāsaprot, ka cilvēki cenšas aizmirst bēdīgos piemērus. Veselu cietzemju iznīcināšana rūpīgi izdzēsta no senajiem rakstiem. Tāpat aptumšoti daudzi norādījumi par pasaules likteņu notikumiem. Mums netiek mocīties, saka cilvēces uzraugi. Viņi gatavi apslēpt paši no sevis savu postu un sabrukumu. Zemes varenie saka – pie mums viss mierīgi. Bezdarbības miers nodrošina tiem augstus sēdekļus. Viņi parasti priecājas par saules rietu un guļ saules lēkta laikā. Bet neredzamā Valdība saka – ir nevēdzīgi apslēpt esošo!

Bijušā piemēri iemācīs būt vērtīgiem.

Meklējiet enerģiju, kas pārvērtīs jūsu esamību, ja tā tiks apzinīgi pievilktā. Vai gan negribat laikus apbruņoties? Pēdējā stunda var cilvēci izmācīt. Mēs neesam pravieši jēru ādās. Mēs, kā vienkārši ārsti, brīdinām – laiks izdarīt iepotēšanu! Tomēr ir tādi bezprāta drošinieki, kas mēra laikā dzīro. Kapsētas nezaudē savus daudzus locekļus.

Mēs runājam to labā, kuri ir dzīvot spējīgi.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

8.nodaļa: Dažādi kļūdu un ļaunuma veidi

132.

Kad mācās virsū naidīgi spēki, tad vajag domāt par gaidāmo. Gaismas kalpotājiem vajag apzināties, ka patiešām, ne tik vien ienaidnieka nometne rada nodevību, bet nodevības un ārdīšanas briesmas slēpjas tieši noklusēšanā un iemidzināšanā. Pareizi sacījusi zem Pasaules Mātes Zvaigznes esošā vadītāja, ka vadonis augsti vērtē taisnību, jo kaujas laukā jāzina, kādi šķēpi ir uzasināti. Tikai patība piespiež garu noslēpt patiesību. Bet neatbildīgs kareivis var katru teicamu pasākumu ieģrūst postā. Gaismas kalpa vispirmais pienākums ir – nevis noslēpt, bet atklāt. Patiešām, ja patiesība noslēpta, tad caur Gaismas kalpu rīkojas tumsas kalps. Bet vai gan tā Gaismas kalpam jāizprot Nolikums? Vai tad tāds ir Gaismas Hierarhijas lēmums? Vai gan tā nosacīts, ka Gaismas Hierarhijas spēkiem jāizšķiež palīdzības ugunīgās straumes, tāpēc, lai Gaismas kalps ar savu neatbildību, patību un nepatiesīgumu nenodotu? To lai iegaumē tas, kas raida tik daudz triecienu Gaismas Hierarhijas Vairogā.

133.

Tieši tur, kur trūkst lēnprātības, tur būs vieta viltvārdībai. Tur, kur netiek cienīta Hierarhija, tur būs vieta zaimošanai. Tur, kur Augstāko Spēku Norādījums tiek pielietots patvaļīgi, tur slēpjas patība. Bet kur trūkst Ugunīgā Skolotāja, tur nebūs Mācības virziena.

134.

Roka Vadošā jāgodā darbiem.

Varat pavairot spēku ar vairoga apziņu.

Pieejot krustceļiem, tikai jauno taku izvēlieties.

Mans spriedums gatavs, bet rodiet visu attapību, taupot enerģijas patēriņu.

Upe ar strautiem jāpapildina, bet ne jāpiegružo.

Padebeši savilkušies, nevajag tos sablīvēt.

Varat saprast – patiesība ir vienkārša.

Protiet Skolotāju uzklaut.

135.

Ikdienišķā dzīvē nevajag pārspīlēt – vienkāršāki esiet.

136.

Izprotiet arī, cik daudzveidīga ir Vareno Zināšanas Glabātāju jaunrade. Cik daudz dažādu Patiesības aspektu Viņiem nākas vienlaikus iesakņot un nostiprināt, lai cilvēce varētu progresēt. Pārāk liela Gaisma apžilbina, pārāk maza – aptumšo, tāpēc uzmanīgiem skārieniem cilvēka apziņa tiek ievadīta viņam nolemtajā Daiļuma Pilī,

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

8.nodaļa: Dažādi kļūdu un ļaunuma veidi

zem Visu ietverošā Jumola. Bet mēdz būt periodi, kad apziņa iekļūst it kā strupceļā un bez īpašas palīdzības nespēj no tā izrauties, tad sākas attīrīšanās, kas izpaužas revolūcijās, veco dogmu un vērtību noārdīšanā. Šie periodi ir smagi, bet tie nes arī atveseļošanos; un arī tālākais progress kļūst iespējams. Cilvēces Lielie Skolotāji darbojušies kā gara un miesas Dziedinātāji, bet Viņu sekotāji neizprata viņu rūpīgos skārienus un ārsta dziedinošā stara vietā dzina zārka naglas.

Tāpēc atzīsim visas patiesības izpausmes un vērtēsim tās atkarībā no viņu skaistuma.

137.

Valodu nabadzīguma dēļ visos laikos radies daudz kļūdainu iztulkojumu. Cilvēki centās lietot skaitļus, simbolus un tēlus, grafiskus zīmējumus un visādus hieroglifus, bet šādi palīglīdzekļi bija vienīgi uz kādu laiku. Tikai laika biedri varēja saprast šādu konvencionālu piedēkļu nozīmi. Gadu simteņos tie pazaudēja savu oriģinalitāti un radās jauni maldi. Cilvēce ar grūtībām saglabā viena gadu tūkstoša ziņas. Ko gan sacīt par desmitiem gadu tūkstošiem, kad jau pašas valodas vairākkārt pilnīgi pārveidojušās! Atsevišķi priekšmeti, kas uzglabājušies līdz mūsu dienām, nespēj pilnīgi raksturot laikmetus, kuri tās radījuši. Tāpēc ar sevišķu uzmanību jāpieiet senajiem laikmetiem, kas mums ir tikai kā neskaidras vīzijas.

Būs laiks, kad gaišredzība, zinātniski nostādīta, palīdzēs savienot mūžsenās zināšanas sasisto trauku lauskas. Prasme pacietīgi atšifrēt izdzisušās zīmes, lai kļūst par katra īstena zinātnieka pazīmi. Viņš izpratīs arī ietveres nozīmi.

138.

Runājot par evolūciju, cilvēce nekad nav ņēmusi vērā, cik dārgi enerģijas rosinātājam maksājusi šī virzīšana uz priekšu. Pieņemts apgalvot, ka evolūcijas procesa enerģija regulē augšupeju no pakāpes uz pakāpi. Bet ir jāuzrāda galvenā cēlonīgā darbība. Kosmiskajam Magnetam ir savs virziens, tāpat arī savs uzdevums. Visā evolūcijas gaitā jāmeklē viņa uzdevums un jānosaka arī evolūcijas centrs. Ne vien augšupeja ir impulss, bet arī evolūcijas centrs ir visas kosmiskās darbības kodols. Notikumu virkne koncentrējas ap šo kodolu un iekams nebūs nodibinājies līdzsvars starp cilvēka evolūcijas un involūcijas tieksmēm, nav iespējams nostabilizēt augstāko pakāpi. Evolūcijas centrs rada līdzsvaru. Cilvēka domāšanas centrs to grauj. Tāpēc labā un ļaunā līdzsvarošanas laikmetā cilvēcei pirms Satja Jugas laikmeta jāpierāda skaidra ievirze. Tāpēc ugunīgā sauksme rāda cilvēcei virzienu.

Evolūcijas centra bezrobežīgajā procesā ietverts Sākotņu Pamats.

139.

Kāpēc gan cilvēce tā plosās neprātā? Visums dreb no cilvēka izraisītajām izpausmēm. Un vai gan sagaidāms, ka cilvēks progresēs neapvienojoties ar Kosmisko Magnetu? Lai būtu harmonija, formai jāatbilst formai. Evolūcijas progress nostiprināsies vienīgi tad, kad cilvēks kļūs tāpatīgs Visuma attīstībai. Vai nu cilvēka attīstība pilnīgi gaiši pierādīs progresu, iesaistoties evolūcijas plūsmā un pilnveidojoties, lai spētu ieņemt

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

8.nodaļa: Dažādi kļūdu un ļaunuma veidi

vietu augstākā sprieguma Kosmosā, vai arī jāsabrūk tam valdonīgajam stāvoklim, kādu cilvēks ieņēmis. Visas cilvēka tieksmes tik maz veicina evolūciju. Ja viņa tiekšanās kopīgi ar Visumu nekalpo Visuma uzlabošanai, vienotībai, nostiprināšanai, Vispārības Labumam, tad izpausmju ķēde ir negodīga.

Mēs nodrebam redzot daudzus veidojumus un daudzās kaujas. Cik daudzi kosmiskie pasākumi tiek sagrauti – bezrobežīgi! Bet pasaule ir bezrobežīga un nākamā rase iedegs kosmisko uguni visaugstākās izpausmēs.

140.

Nākotni atskārtušie soļo pretim evolūcijai. Tie, kurus evolūcija biedē, iet nāves soļiem. Jautās – kāpēc uzplaukumi un panīkumi. Pierādīs, ka nav izpratnes par evolūcijas gaitu. Kosmisko viļņu izpratne izskaidros evolūcijas gaitu. Kad sapratīsīt, ka pat no pelniem var dzimt brīnišķīga puķe, tad atskārtīsīt, ka noārdīšana ir briesmīga tikai mazdūšīgām, glēvām apziņām. Kosmiskā kustība norisinās viļņveidīgi. Jāpaskaidro, ka ļoti iespējams būtu izvairīties no dziļiem līkločiem un tādējādi paātrināt evolūciju. Cilvēciskā vienaldzība nespēj orientēties evolūcijas procesā un izbauda tikai īslaicīgo uzplaukumu, neizprotot, ka pēc tam tas var izrādīties par mūsu planētas bojā ejas cēloni.

Celtnieki, kas ceļ tikai šai dienai, apjēdzot, ka jūs ceļat viesulim izpostīšanai! Cik milzīgi ir jūsu pasākumi! Cik nevajadzīgas jūsu pilis! Cik lieli jūsu izdevumi! Cik pamācoša ir jūsu neprasmie iesaistīties darbības ķēdē! Bet pievērsīsīsimies tiem, kas iet saskanīgā solī, Bezrobežības skaistuma apliecinātājiem. Pretēji mazdūšībai, kura noliedz izplatījuma ietekmi, saskatīsim sasniegumu modrību, tiekšanās skaistumu un varoņdarba cildenumu. Tāpēc sacīsim – bezrobežīgas ir kosmiskās parādības!

141.

Valsts uzplaukumu vienmēr veicina kosmiskās iedarbības. Centienu pilno domu kolektīvs pievelk no izplatījuma vajadzīgo sūtījumu noslāņojumus. Lielu atklājumu klišejas joņo izplatījumā. Tie, kas spējīgi sakāpināt savu psihisko enerģiju kosmisko enerģiju ritmā, iesavinās apziņā dārgumus. Apziņas paplašināšana virzīs uz visu Kosmosa radošo spēku apvienojošo ķēdi.

Tās valsts pagrimums, kura jau bija uzkrājusi no dārgumu krātuves, ir kosmiskās ietekmes cēlonības noliegsmes rezultāts. Kad cilvēku iedomība noved apziņu līdz pārvērtības robežai un Ego top par elku, tad Vārti noslēdzas. Personība kļūst par kosmiskās darbības smaيدا atspulgu tad, kad tā ieskata sevi par pašreizējā eksistējošā Kosmosa neatņemamu daļu.

Cilvēks, patiesi, ir Kosmosa augstākā manifestācija. Viņš, proti, ir izredzēts par Visuma nolemto Celtnieku un visu dārgumu vācēju. Apzīmējums “cilvēks” nozīmē jaunrades apstiprinājumu. Cilvēkam jau sen bija dota atslēga, bet kad viņu apgaroja apskaidrība, tad ieradās uguņu dzēsēji.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

8.nodaļa: Dažādi kļūdu un ļaunuma veidi

Sacīsim – kad kājām saulē nostāsimies, tad izpratīsim visu Kosma varenību. Izprotiet sauli kā jaunās zinātnes galvojumu. Izprotiet Bezrobežības uguni kā apskaidrību, kā Mūsu tiešo klātbūtni. Pieņemiet Mūsu Nolikumus.

142.

Kad aicinām uz tālajām pasaulēm, tad nevis lai atrautu no dzīves, bet lai atklātu jaunus ceļus. Tikai apzinoties savu līdzdalību Bezrobežībā, iespējams sasniegt augšējās sfēras. Ja izsekosim cilvēka gara attīstību sākot no pašām pirmatnējām formām, tad saskatīsim pirmatnējo garu formu atšķirību, kas sazarojušās attiecīgās izpausmēs. Tagadējā laika formas jāapzīmē par tādām, kas tiecas sasniegt pilnību. Nākotnes formas atbilst tālajām pasaulēm. Zaudējusi kosmisko tālumu izzīnu, cilvēce līdz ar to nošķīrusies no Bezrobežības parādībām un pazaudējusi apvienojošo pavedienu un dzīvības skaistumu un kosmisko enerģiju. Atrašanās ir briesmīga un zaudētais pavediens kļūst par īstenības smalko zirnekļtīklu.

143.

Atkal uzplīsies ar jautājumiem, kādēļ visi Nolikumi tik maz runā par Smalko Pasauli? Ticiet, visur runāts ir ļoti daudz, tikai cilvēki negrib to ievērot. Uz senām svētbildēm redzamas zaļas, jeb, citiem vārdiem sakot, zemes sfēras un sarkanās – citiem vārdiem – ugunīgās jeb Smalkās Pasaules sfēras. Vienā un tai paša attēlā var redzēt veselās ainas zaļos toņos un tam līdzās Engēļu sārto pasauli. Kas gan var būt vēl uzskatāmāks? Visi pareģojumi pilni vēstu par Smalko Plānu. Pat Korānā nav aizmirsta Smalkā Pasaule. Nav iespējams atrast nevienu Mācību, kurā nebūtu ierādīta vieta arī Smalkās Pasaules dzīvei. Aiz bailēm no visa neredzamā cilvēki aizbāž ausis un aizver acis, izvēlēdamies nezināšanu. Bet vai ir iespējams domāt par sirdi, par psihisko enerģiju, nepaturot prātā Smalko Pasauli, tik plaši un tik neatdalāmu no blīvās pasaules?!

144.

Noraidītās iespējamības apspriežamas ne vien morāliski, bet arī ķīmiski. Patiešām, kā gan nosaukt jau izveidojušās reakcijas izjaukšanu, ja vērtīgā ugunīgā enerģija, uzkrāta ar lielām pūlēm, lai nu tiktu nejēdzīgi izmētāta. Bet šīs ugunīgās daļiņas, kas izraisītas noteiktai atbilstībai, ilgi paliek disharmoniskas un no jauna prasīs, - nu jau dubultas pūles, lai tās iekļautu jaunradē. Atkārtoju, ka nav pieļaujams traucēt kāda garīgos svētkus. Ir noziegums ielauzties jau harmoniski izveidotā apziņā. Vai gan šāda neprātīga iejaukšanās neuzkrāj Karmu? It īpaši ugunīgās sfērās nav pieļaujama varmācība.

145.

Principā, protams, iniciatīva tiek veicināta. Bet neaizmirstiet, ka iniciatīvu bieži sajauc ar patības izpausmēm. Bez tam, trūkstot stingrai gara disciplīnai, iniciatīva noved pie svārstīguma un izpaužas spazmatiskos pasākumos, kuriem nav panākumu. Viss spazmatiskais nolemts bojā ejai, jo uz konvulsijas pamatiem nevar radīt. Ne jau velti

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

8.nodaļa: Dažādi kļūdu un ļaunuma veidi

seno Mācību pamatā bija likta disciplīna jeb paklausība. Arī mums dotajā Mācībā ļoti uzsvarota šādas disciplīnas nepieciešamība. Kas cits gan ir hierarhija, ja ne disciplīna! Visās senatnes reliģijās un filozofiskajās skolās ir pastāvējusi vispārīgā mācība un mācība tuvākajiem, un lūk, šajā mācībā tuvākajiem, vispirmā kārtā, tika mācīta gara disciplīna, un pirmais solis uz to bija paklausība. Katram vadītājam, vispirms, jāiemācās paklausīt, jo kā gan citādi viņš zinās, kas ir Nolikums un kas ir tā pildīšana?

146.

Un vēl pasakiet, lai nebrīnās, ka pēdējais mozaīkas akmens būs jāliek pašiem. Šis likums it sevišķi jo taisnīgāks tāpēc, ka pat pirmo, doto akmeņu ielikšanai parasti pietrūkst gribas. Ļoti daudz ir dots un ļoti daudz kas nav pielietots. Saprotami sacīts, ka daudzām mehāniskajām formulām vajadzīgs ugunīgās enerģijas iedzīvinājums. Bet kā vienmēr, cilvēki to nosauc par okultismu un bīstas pat domāt par šādiem eksperimentiem.

147.

Jūs varat izdarīt vienu no visderīgākajiem psihiskajiem mēģinājumiem. Ja pieņemsit visus Mūsu aizrādījumus un jums liksies, ka kaut kas no norādītā vai nu nav piepildījies vai arī ir piepildījies jums negaidot, tad nekavējoties izpētiet pašu Norādījumu, lietojot veidus parastajā cilvēku izpratnē. Pēc tam atcerieties visus notikušā apstākļus un apsveriet visus nolūkus, jūsu pašu sarūgtinājumus, uzbudinājumus, un visas citas nejausības un kļūdas. Visai svarīgi ir novērot, kādi notikumi iespaido kosmiskos viļņus. Redzams, ka mūsu cilvēciskais smagums, lai arī cik liels tas būtu, nav salīdzināms bieži vien ar vismazāko domu. Tādā kārtā, neskarot mūsu trīs dimensijas, varat novērot, kādā mērā psihiskajai sfērai ir pašai savi likumi.

Sākot ar šādiem novērojumiem, var nonākt pie vērtīgiem slēdzieniem, kas, vienkopus sakrāti, atnesīs lielu svētību cilvēcei. Jo tagad pienācis laiks ir sevišķi neatlaidīgi ieviest dzīvē psihiskos likumus. Vajag savākt pacietības kausā visus atzīmējumus un iegaumēt, ka arī katram klimata un atmosfēriskā spiediena apstāklim tāpat ir dziļš iespaids uz psihikas likumiem. Lietosim visprecīzākos svarus mūsu domu svēršanai un iegaumēsim, ka katra metāla oksidācija iespaido domu raksturu un kādību. Tāpat dūmi un atkritumi vai gaļas gruzdēšana arvien ir kaitīgi. Neaizmirsīsim, ka putekļi, kā sairšanas daļiņas, arvien iesūcas miesas porās. Tā mierīgi atzīmēsim visus dzīves sīkumus – ne pašattaisnojumam, bet lai izpētītu savu dabu un gādātu par pilnveidošanos.

148.

Slikts tāds meistars, kas neliek lietā visu dabas bagātību. Pieredzes bagātam kokgriezējam izliecies koks ir vērtīgs atradums. Labs audējs izmanto katru plaukumu paklāja izgreznošanai. Zeltkalis priecājas par katru neparastu metāla kausējumu. Tikai viduvējais meistars noskums par visu neparasto. Tikai nabadzīga iztēle apmierināsies ar svešiem ietvariem. Lielu modrību un atjautību izstrādā sevī īstenais meistars. Meistarības cildenais burvīgums atbrīvo meistarību no vilšanās. Meistaram pat nakts

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

4.daļa: Cilvēks nepieņem

8.nodaļa: Dažādi kļūdu un ļaunuma veidi

nenes tumsu, bet tikai vienbūtīgās uguns formu daudzveidību. Neviens neietekmēs meistarū uz maldīšanos, jo viņš saredz visā būtiskuma neizsmeļamību. Šīs vienības vārdā meistars uzlasīs ikkatru ziedu un izveidos mūžseno saskaņu. Viņam būs žēl zaudēt jebkuru materiālu. Bet cilvēki, kuri ir tālu no meistarības, zaudē labākos dārgumus. Viņi atkārtu labākās lūgšanas un kvēlus piesaukumus, bet šādi sadrumstaloti un neapzināti ritmi izgaist kā putekļi. Zinību drumstalas pārvēršas nedzīva tuksneša putekļos. Cilvēka sirds zina par uguni, bet prāts cenšas aptumšot šo doto gudrību. Cilvēki saka – viņš sadega aiz dūsmām, vai – viņš izkalta aiz skaudības, vai – viņā iedegās vēlēšanās. Daudzos noteiktos un skaidros izteicienos cilvēki nojauš Uguns nozīmi. Bet šie ļaudis nav meistari un viņi ir gatavi bezjēdzīgi izmētāt pērles, kas pašiem tik vajadzīgas! Nav saprotama ļaunuma devība, kad tiek iznīcināti Gaismas dārgumi! Jau par iespēju noliegt vien, cilvēki netaupa sevi. Viņi ir gatavi izdzēst visas uguns ap sevi, lai tikai varētu sacīt, ka viņos nekādas Uguns nav. Bet nodzēst Uguns un pielaiest tumsu ir – drausmīga tumsonība.

149.

Slimības sadalās svētajās, karmiskajās un pieļautajās. Divi pirmie veidi saprotami, bet tieši grāmatā “Hierarhija” ir jāizrāda uz pieļautajām. Kas pieļauj šīs slimības? Protams, neattīstība un neizpratnes briesmas. Nepietiek ar to, ka par tām nedomā; bērni arī nedomā, tomēr inficējas. Vajag apziņā aizsargāties uz izveidot necauraidīgas nervu izstarojumu bruņas. Pat varenas epidēmijas nav spējīgas vērsties plašumā, ja tauta valda pār savu apziņu. Mēģinājums ar psihiskās enerģijas vielu parādību, cik varenu antiseptiku cilvēki sevī nes. Šeit nepieciešami divi nosacījumi. Pirmais – psihiskās enerģijas atskārsme; otrais – jāatskārš Hierarhija kā vienīgais faktors psihiskās enerģijas kāpināšanai. Nevajag uz Hierarhiju raudzīties kā uz kaut ko abstraktu. Vajag stingri iegaumēt, ka viņa ir spēcīgākais dzīvības devējs. Pie Mums Viņu dēvē par pirmo dziedniecības līdzekli. Bet pat attiecīgo zāļu graudiņš taču ir jānorij un attiecīgā ziede jāliek lietā. Nebūs iedarbības no zālēm, kamēr tās gulēs lādē, tāpat arī Hierarhijas svētdevai jātop saņemtai ar tiekšanos. Vienīgi negrozāma tiekšanās dos dziednieciskas sekas.